

betjente Rangermaskiner, som er godkendt af Rigsdagen ved dennes Normering af Lokomotivførere paa 1-Mands-betjente Maskiner. Det fremgaar af Bladene, at den højtærede Minister agter at anvende 1-Mandsbetjente Rangermaskiner endog til Rangement ud paa Færgerne og paa saa stærkt befærdede Gader som Langebro, Havnegade og Islands Brygge her i København. Jeg undlader ikke at pege paa det Faremoment eller dog stærkt berettigede Utryghedsmoment, som ligger heri for det rejsende Publikum, og de vejfarende paa Københavns Gader.

Vi beklager, at tidligere trufne Aftaler opsiges om Beskyttelse af Tjenestemænd mod pludselige og undertiden uoverlagte Forflytninger, Forflytninger, som i alle Tilfælde medfører økonomisk Tab for Tjenestemændene og i mange Tilfælde rammer disse katastrofalt, naar de ejer eget Hus og maa opgive det eller har Børn i Skole eller Lære.

Vi beklager alt dette, ogsaa fordi vi tror, at dette slet ikke er Vejen til god Økonomi for Statsbanerne. En Minister kan ikke arbejde godt med modvilligt og af Ministeren eller Ledelsen opirriteret Personale. Alt for meget af Banernes Økonomi afgøres ude paa Arbejdsstederne, og den Ledelse, der ikke ved Forstaaelse af Personalets rimelige Krav og ved Ordholdenhed overfor trufne Aftaler skaber sig Tillidsforhold og Arbejdsinteresse hos Personalet, kommer ikke vidt.

Vi anbefaler ud fra disse Betragtninger at stemme imod de af mig nævnte Ændringsforslag. Vi har for det Tilfælde, at de alligevel skulde blive vedtaget, og at man trods vore Raad og vore Stemmer gennemfører de deraf følgende Personaleafskedigelser, arbejdet for, at der træffes visse Hjelpeforanstaltninger, dels de i Ændringsforslagene Nr. 48 og 69 indeholdte med Hensyn til Muligheden for, at Personalet for at undgaa Afskedigelser vil enes om at gaa ned paa halvt Arbejde og halv Løn, hvor dette kan praktiseres, og dels de i Ændringsforslag Nr. 67 indeholdte Regler om Arbejdsløshedunderstøttelse til faste Tjenestemænd, der afskediges. Men vor Tilslutning til disse Ændringsforslag er at opfatte som subsidier, hvis det ikke skulde lykkes os at faa Afskedigelserne hindret ved Forkastelsen af de andre Ændringsforslag.

Sluttelig ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den i Bilaget under Nr. 103 b optrykte Skrivelse i Tilknytning til Ændringsforslag Nr. 225 og

Bilag 103 a, hvorefter Ministeren for offentlige Arbejder af Ingeniørforeningens Voldgiftsret er idømt Udredelse af en Tillægsbetaling for Uddybningen af Droden paa henimod 1 Mill. Kr., en Tillægsbetaling, der er betydeligt større end selve Entréprisen summen ifølge Kontrakten. Jeg skal ikke dvæle ved selve Dommen eller den Opfattelse, jeg ved er herskende adskillige Steder, nemlig at Dommen er overordentlig ensidig, til Skade for Statskassen. Jeg skal i saa Henseende kun nævne, at jeg i Oktober Maaned i Fjor som Minister for offentlige Arbejder med almindelig Tilslutning indenfor Administrationen fjernede denne obligatoriske Voldgiftsret, fjernede den, fordi den efter min Opfattelse var ganske ensidigt sammensat, idet samtlige Voldgiftsrettens tre Medlemmer, to tekniske og et juridisk Medlem, vælges af Ingeniørforeningen, og Retten ikke, saaledes som Voldgiftsretter almindeligvis, bestaar af en Voldgiftsmand, valgt af hver af Parterne, plus en uafhængig Mand. Fremtidig vilde efter den Afgørelse, jeg traf, Tvistigheder være at henvise til Domstolene, hvis ingen anden Afgørelsesmaade i det enkelte Tilfælde var fastsat af Ministeren.

Som sagt, jeg skal ikke dvæle derved, men det, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, er, at paa dette for Staten økonomisk betydningsfulde Omraade — og hvor økonomisk betydningsfuldt det er, understreger den sidst faldne Dom — har skiftende Ministre administrativt uden Finanslov eller anden Lovhjemmel kunnet oprette Voldgiftsretter under forskellige Former, først i 1906 i en Form, hvor hver af Parterne valgte sine Voldgiftsmænd, men hvor Voldgiftsretten kun angik Tvistigheder over et vist økonomisk Omfang og i øvrigt med Ret for Ministeren til at foretrække Domsafgørelse, medens Tvistigheder af mindre Omfang afgjordes af Ministeren, dernæst i 1915 under en anden Form, hvor Voldgiftsretten blev obligatorisk i alle Sager af teknisk Art, og hele Voldgiftsretten valgtes af Ingeniørforeningen, og nu endelig i 1927, hvor den nuværende Minister overfor Finansudvalget har erklæret at være sindet at indrette en ny Voldgiftsret, hvor begge de tekniske Medlemmer vælges af Ingeniørforeningen, medens det eller de juridiske, et eller flere, udpeges henholdsvis af Landsret og Højesteret. Jeg tilføjer, at man i Finansudvalget i Anledning af Ministerens Meddelelse om den af ham paatænkte nye Voldgiftsret erkendte, at denne Sag var af administrativ